

som Ræven, der var paa Jagt og fangede et Stykke Bilt, men tillige gif for nær Sagen, som var opstillet og mistede sin Hale, og da han saa senere kom forbi Ulven, sagde den: Naa Mikkil, hvad du har vundet i den ene Ende, har du nok tabt i den anden. Jeg tror, at, dersom Ræven havde kunnet gjøre det om, vilde han gjerne have gjort det, og hvis vi vedtoge Lovforslaget usforandret, er jeg tilbøielig til at tro, at vi senere i Tiden vilde komme paa den Tanke, at det havde nok været bedre, om vi vare blevne ved det Gamle. Vi se jo, hvorledes det gaar med nye Skatter, vi kunne jo f. Ex. se det ved Krigsskatten, naar man engang er kommen ind paa den, kan man ikke blive af med den; derfor maa man være meget forsigtig. Nu trøster man os og siger, at vi behøve ikke at være bange, vi faae dog ikke Noget igjennem med den nuværende Regjering. Ja, det er godt nok, det tror jeg heller ikke, men det er alligevel en ringe Trøst, thi gaa vi ind paa Noget, vi senere komme til at fortryde, have vi altid ondt ved at komme af med det. Man siger nok, at vi behøve ikke at staa ved det, men Sligt har man dog altid holdt for Ræsen af os, og jeg har lagt Mærke til mange Gange, at vi have meget vanskeligt ved at komme bort fra det; vi skulle derfor ikke gjøre det.

A. Gold: Ved 1ste Behandling af et saa vigtigt Lovforslag, som Toldlovsforslaget er, har jeg for mit Vedkommende som et yngre Medlem af dette Thing, fundet det rettest at sætte mig ganske roligt paa min Plads og lytte efter, hvad andre ærede Medlemmer, som tidligere have drøftet denne Sag, have havt at udtale, og det er derfor heller ikke min Mening nu at komme ind paa nogen enkelt Position eller i det Hele taget paa Sagen i Almindelighed. Det er kun en Udtalelse af den høitærede Finantsminister, som giver mig Anledning til at bede om Ordet alene for at gjøre en kort Bemærkning. Den høitærede Finantsminister udtalte overfor det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), at en af de Grunde, hvorfor han ønskede at beholde Krigstoldskatten, var den, at vort Land for Tiden endnu ikke var i saa god Forsvarstilstand som før Krigen. Det var mig meget sørgeligt at høre en saadan Udtalelse, at man skulde beholde en Krigstoldskat, fordi man i Virkeligheden er kommen til det Resultat, at vi ikke ere saa vel forberedte paa Krig, som vi vare for 19 Aar siden. Jeg ønsker kun at gjøre denne korte Bemærkning og at bede de Herrer Rigsdagsmænd om at tage dette ad notam, at, skjøndt der aarlig bruges saa mange Millioner, som altsaa skulle

tilveiebringes ved Skatter, Toldskatter osv., ere vi altsaa ikke nu saa vel rustede, som vi vare for 19 Aar siden, og dette er altsaa en væsentlig Grund til, at vi vedblivende skulle beholde en Krigstoldskat. Vi have en Krigstoldskat, naar vi have Krig, vi beholdt den, og saa viser det sig, at efter 19 Aars Forsløb ere vi ikke saa langt fremme, som vi vare paa den Tid, jeg har nævnt. Jeg forstaaer ikke, hvorfor de Herrer Rigsdagsmænd saa ville vedblive at bevilge saa mange Penge til Forsvarsvæsenet, til Udgifter til store Kanoner og Skibe og til Alt, hvad der saaledes anstafes. Jeg skal ikke fordybe mig videre i denne Sag, da den ikke ligger for, uden forsaavidt den staaer i Forbindelse med denne Udtalelse af den høitærede Finantsminister, at han holder paa Krigstoldskatten, fordi vort Land ikke er i saa god Forsvarsstand som for 19 Aar siden. Det forekommer mig, at, naar vi efter 19 Aars Forsløb ikke ere komne videre, var der meget rimelig Anledning til at stryge en hel Del Toldpositioner og i det Hele taget gaa ned med Skatterne paa dette Omraade. Dersom de Herrer militære Medlemmer ikke finde sig foranledigede til at modsigge eller ikke kunne modbevise dette, forekommer det mig rigtignok, at vi ødsle paa en mildest talt mærkværdig Maade med Landets Midler.

Første Viceformand (Høgskbro): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) har bedt om Ordet paany. Hertil hører Thingets Samtykke. Under Forudsætning heraf (Opbold) skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Tauber: Jeg skal ikke indlade mig paa den høitærede Finantsministers Undersøgelse af, hvorledes tidligere Finantsministre burde have stillet sig, og om en tidligere Finantsminister har havt Ret i at negte at gaa ind paa Folkethingets Forslag for 6 à 10 Aar siden. Jeg skal heller ikke drøfte med den høitærede Minister, hvad Eftertiden vil dømmes, men blot hde min Aerkjendelse af, at den høitærede Minister er saa sikker paa, at Eftertiden vil give ham Ret i hans Holdning overfor Folkethinget, som det synes, han er; jeg er ikke saa fuldkommen sikker derpaa, men det kunde vi jo gjerne trygt lade Fremtiden om. Derimod maa jeg gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at det vist ikke kan betragtes som nogen ny Opdagelse, at dette Things nuværende Flertal og det Parti, som har været Flertal i dette Thing siden 1872, var i Samlingen 1871—72 en Modstander af det Brændevinslovsforslag, som blev vedtaget i dette